

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal în componență:
Președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul, directorul Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014 prin care s-a dispus respingerea recursului declarat de directorul Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian ca nefondat și

CONSTATĂ:

1. La 01 iulie 2014, la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a parvenit plîngerea directorului Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian, privind anularea ordonanței procurorului, adjunct al Procurorului anticorupție, Popenco Adrian din 17 iunie 2014 prin care a fost respinsă plîngerea directorului Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian.

În motivarea plîngerii, petiționarul a menționat că, la 01 martie 1996 în baza dispoziției nr. 66-d a Guvernului Republicii Moldova, complexul de edificii și baza materială a Școlii Tehnico - Profesionale nr. 87 din mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 75/7, de la balanța S.A. „Alfa” au fost transmise la balanța Ministerului învățămîntului coordonat cu Ministerul Industriei.

În baza dispoziției nr. 66-d din 01 martie 1996 a Guvernului Republicii Moldova, la 20 august 1996 a fost întocmit actul de primire - predare a complexului de edificii și bazei materiale a Ș.T.P. nr. 87, mun. Chișinău.

În punctul 4.1 al Actului nominalizat de primire - predare este stipulat suprafața de 2,6 ha, pe care sunt amplasate complexul de edificii și baza materială transmise. Pe parcurs Ș.P.T. nr. 6, mun. Chișinău a devenit succesori legal al Școlii Tehnico Profesionale nr. 87, mun. Chișinău conform reorganizării efectuate, asupra complexului de edificii și bazei materiale amplasat pe terenul cu suprafața de 2,6 ha.

Conform deciziei nr. 22/25 din 09 noiembrie 2000 Consiliul Municipal Chișinău a acceptat vânzarea terenului aferent obiectelor privatizate de către S.A. „Centrul Tehnic Comercial Alfa”, și anume a terenului aferent obiectului privatizat cu suprafața de 0,082 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Alba Iulia, nr. 75.

La 18 ianuarie 2001 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent cu suprafața de 0,082. Conform punctului 3 a prezentului contract vânzător este Primăria mun. Chișinău pe de o parte, iar cumpărătorul fiind S.A. „Centrul Tehnic Comercial Alfa” cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, nr. 75, terenul aferent de 0,082 ha tot precum că se află pe str. Alba Iulia, nr. 75/7, acest teren este inclus în suprafața de 2,6 ha primită de Școala Profesională, nr. 6, mun. Chișinău în baza Dispoziției nr. 66-d din 01 martie 1996 a Guvernului Republicii Moldova și pct. 4.1 a Actului de primire predare.

Această ordonanță petiționarul o consideră ilegală.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014 a fost respinsă plîngerea reclamantului, Școala Profesională, nr. 6, mun. Chișinău, în persoana directorului Șpac Emilian înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală, prin care s-a contestat legalitatea ordonanței procurorului, adjunct al Procurorului anticorupție, Popenco Adrian din 17 iunie 2014, prin care a fost respinsă plîngerea din 04 iunie 2014 în partea obligării procurorului să declare nulă decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 22/25 din 09 noiembrie 2000, decizia nr. 16/67 din 28 decembrie 2004 și a contractului de vânzare - cumpărarea a terenului din 18 ianuarie 2001 cu suprafața de 0,082 ha și să sesizeze Curtea Constituțională privind neconstituționalitatea Hotărîrii Guvernului R.M. nr. 837 din 14 august 2001 „despre unele chestiuni privind delimitarea terenurilor proprietate publică”.

În argumentarea soluției adoptate, judecătorul de instrucție a indicat că, reclamantul Școala Profesională, nr. 6, mun. Chișinău în persoana directorului Șpac Emilian a înaintat la 01 iulie 2014 în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău plîngere în baza art. 313 Cod de procedură penală în care a contestat legalitatea ordonanței procurorului, adjunct al Procurorului anticorupție, Popenco Adrian din 17 iunie 2014 prin care a fost respinsă plîngerea din 04 iunie 2014, de asemenea s-a solicitat adoptarea încheierii prin care procurorul să fie obligat să declare nulitatea deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 22/25 din 09 noiembrie 2000, decizia nr. 16/67 din 28 decembrie 2004, declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a terenului din 18 ianuarie 2001 cu suprafața de 0,082 ha, sesizarea Curții Constituționale.

3. La 25 august 2014, împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014 a declarat recurs directorul Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014, declararea nulă a deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 22/25 din 09 noiembrie 2000, deciziei nr. 16/67 din 28 decembrie 2004, a contractului de vânzare - cumpărare a terenului de 0,082 ha din 18 ianuarie 2001, sesizarea Curții Constituționale privind neconstituționalitatea Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr. 837 din 14 august 2001 „despre unele măsuri privind delimitarea terenurilor proprietate publică”, ce vine în contradicție cu Dispoziția Guvernului R. M. nr. 66-d din 01 martie 1996.

În motivarea cerințelor sale recurentul a invocat:

- atribuțiile Procuraturii, procurorului pe linii generale art. 5 a Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratura Republicii Moldova diferă substanțial față de atribuțiile Procuraturii, procurorului anticorupție care cuprind și poartă un caracter specializat, din aceste motive Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău era obligată să readreseze solicitarea Școlii Profesionale, nr.6, mun. Chișinău;

- ordonanța din 27 iulie 2007 a procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Uglea Mihai este ilegală din motivul că solicitarea de așa gen în luna iulie 2007 din partea Școlii Profesionale, nr.6, mun. Chișinău nu a parvenit;

- solicitarea către procuratura nominalizată, inclusiv registrul de evidență unde să fie înregistrată solicitarea, procurorul nu a prezentat din motivul lipsei solicitării de așa gen. Pe când Școala Profesională, nr.6, mun. Chișinău a prezentat registrul de ieșire a scrisorilor din luna iulie 2007 ca probă prin care a confirmat lipsa solicitării către Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău;

- judecătorul de instrucție, în încheierea din 07 august 2014 face trimitere la faptul înaintării recursului la data de 19 decembrie 2012 de către Școala Profesională, nr. 6, mun. Chișinău cu contestarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2012 la Curtea Supremă de Justiție, care prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 februarie 2013 recursul înaintat a fost declarat inadmisibil. Motivul declarării inadmisibilității a recursului judecătorul de instrucție nu l-a dat lămuririi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, a fost respins ca nefondat recursul declarat de directorul Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian și menținută încheierea atacată, fără modificări.

5. La 23 decembrie 2014 petiționarul directorul Școlii Profesionale, nr. 6 mun. Chișinău, Șpac Emilian a declarat recurs în anulare împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 august 2014 prin care s-a respins ca neîntemeiată plîngerea lui Șpac Emilian asupra ordonanței procurorului din 17 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014 prin care s-a dispus respingerea recursului declarat ca fiind nefondat.

În final, petiționarul solicită casarea încheierii judecătorului de instrucție și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău ca fiind ilegale, obligarea procurorului să declare nulitatea deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr. 22/25 din 09 noiembrie 2000, deciziei nr. 16/67 din 28 decembrie 2004, declararea nulă a contractului de vânzare - cumpărare a terenului din 18 ianuarie 2011 cu suprafața de 0,082 ha, sesizarea Curții Constituționale.

6. Examinînd recursul în anulare în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Din materialele dosarului, se constată că chestiunea care a fost examinată de către judecătorul de instrucție, se referă la cele reglementate de art. 313 Cod de procedură penală, ce țin de soluționarea plîngerilor împotriva actelor sau acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală sau alte organe care exercită activitatea specială de investigații.

Conform prevederilor art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă, cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunțării și care se judecă conform prevederilor titlului II capitolul IV secțiunea a 2-a §2 din Partea specială a Codului de procedură penală.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive, prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În conformitate cu prevederile art. 3 din Codul de procedură penală, la desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Legea procesual penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, pot rămâne aplicabile acțiunile procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.

Dat fiind faptul, că în dispozițiile art. II din Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, nu este prevăzut caracterul ultraactiv al prevederilor art. 452 alin. (3) Cod de procedură penală, în redacția de pînă la intrarea în vigoare a Legii nr. 66, care prevedeau posibilitatea contestării cu recurs în anulare și a încheierilor irevocabile adoptate în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, recursul în anulare depus de recurent urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind utilizată o cale de atac neprevăzută de lege pentru asemenea hotărîri.

În consecință, Colegiul penal constată, că petiționarul directorul Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian nu este în drept să declare recurs în anulare, deoarece legea nu prevede o atare cale de atac, concluzionînd inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Nu este acceptată de Colegiul penal nici solicitarea recurentului de a sesiza Curtea Constituțională în speța dată din motive, că art. 16 lit. b) al Legii nr. 789-XIII din 26 martie 2006 „Cu privire la Curtea Supremă de Justiție” invocă că, numai Plenul Curții Supreme de Justiție poate să sesizeze din oficiu sau la propunerea altor instanțe judecătorești Curtea Constituțională, iar în speța dată instanțele judecătorești nu au făcut o astfel de propunere și nici Colegiul penal nu consideră necesar de a înainta Plenului Curții Supreme de Justiție o astfel de propunere, statuînd că recurentul poate sesiza Curtea Constituțională prin subiecții cu drept de sesizare prevăzuți de art. 38 al Codului jurisdicției constituționale (Legea nr. 502-XIII din 16 iunie 1995).

7. În conformitate cu art. 452, 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul, directorul Școlii Profesionale, nr. 6, mun. Chișinău, Șpac Emilian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014 din motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **26 martie 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin